

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Stanisław Karczewski

Warszawa, listopada 2018 r.

Pan
hm. Dariusz Supeł
Przewodniczący
Związku Harcerstwa Polskiego

Pani
hm. Anna Nowosad
Naczelniczka
Związku Harcerstwa Polskiego

Pan
hm. Tomasz Sych
Komendant
Chorągwi Lubelskiej ZHP

Stanisław Karczewski
Dziękuję,
Stanisław Karczewski

dzisiaj obchodzimy w Lublinie piękny jubileusz 100-lecia zjednoczenia polskiego harcerstwa. Zjazd zjednoczeniowy odbył się właśnie tu, w Lublinie – 1 i 2 listopada 1918 r. W wyniku połączenia poszczególnych organizacji harcerskich powstał Związek Harcerstwa Polskiego. Od początku więc swego istnienia ZHP było związane z odrodzeniem się państwa polskiego. Całe pokolenia czekały, pracowały i oddawały życie dla tej idei – odzyskania niepodległości.

Harcerstwo zrodziło się jako pewna koncepcja wychowania, której wzorem był skauting brytyjski Roberta Baden Powella. W Polsce podjęta i rozwinięta przez Andrzeja i Olę Małkowskich szybko adaptowała się do specyficznych polskich warunków i potrzeb. W harcerstwie główny akcent padł na aktywność społeczną, ze szczególnym uwzględnieniem otwartości na kwestie niepodległości i budowania nowoczesnej państwowości już

w warunkach pokojowych, po zakończeniu I wojny światowej. Absolutnym priorytetem wychowawczym był patriotyzm i oddanie sprawie wolności i niepodległości Polski, czego wyrazem była postawa polskich harcerzy w tragicznym czasie II Wojny Światowej, która wyraziła się udziałem w konspiracji i wreszcie udziałem Szarych Szeregów w Powstaniu Warszawskim, gdy młodzież Warszawy złożyła ofiarę całopalną ze swego życia dla niepodległości i wolności Polski.

Baden Powell obserwując chłopców w czasie wojny burskiej doszedł do wniosku, że młodym osobom można powierzać odpowiedzialne zadania, pod warunkiem ich poważnego traktowania. Refleksja ta może być traktowana jako filar harcerstwa. Prawda ta potwierdziła się właśnie najpełniej wówczas, w tym czasie grozy i bezprzykładnego bohaterstwa.

Wspominam o tym dzisiaj nie tylko dlatego, że tym ofiarom i bohaterom przeszłości winni jesteśmy pamięć na zawsze, ale także dlatego, że to jest dziedzictwo, które zobowiązuje. To jest kapitał społeczny, marka, jak dzisiaj mówimy, która domaga się najwyższej odpowiedzialności tak wszystkich uczestników ruchu jak i przede wszystkim przywódców harcerstwa.

Harcerstwo było organizacją elitarną, nie w znaczeniu przywilejów lecz w tym znaczeniu, że uczestnictwo w tym ruchu oznaczało dążenie do najwyższych standardów moralnych, dyscypliny, stawiania sobie wymagań w poczuciu odpowiedzialności za wspólnotę, za innych, w duchu służby drugiemu, by być skromnym, by „być gotowym”, „czuwać”.

W czasie powojennym harcerstwo przeszło ciężkie doświadczenia. Nie udało się utrzymać jego pełnej niezależności od ideologii komunistycznej.

Obecnie w Polsce macie młodzi przyjaciele unikalną szansę na działanie zgodne z zasadami, które były podstawą tworzenia i rozwoju harcerstwa. Wsłuchajcie się w głos starszych druhów- Alka Dawidowskiego, Zośki, Rudego – w ich przesłanie dla Was i dla Polski.

Ich czysta postawa, oddanie, służba niech będą dla Was wzorem.

Życzę całemu harcerstwu polskiemu w roku stulecia właśnie tego - byście szli „naprzód i ciągle pieli się wzwyż, by zdobyć szczyt ideału świetlany harcerski krzyż”.

Z promowaniem
Stanisław Kuciel